

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року

ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «УКРАНЕТ»

ІНФОРМАЦІЯ ПРО КОМПАНІЮ

Товариство з обмеженою відповідальністю «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «УКРАНЕТ» (далі по тексті – ТОВ «ФК«УКРАНЕТ», Товариство) зареєстроване Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією, номер запису – 1 070 107 0010 004408 від 01.06.1996р.

ТОВ «ФК «УКРАНЕТ» діє в результаті перейменування ТОВ «УНІВЕРСАЛЬНА ФІНАНСОВА ГРУПА» (свідоцтво про державну перереєстрацію, видане Печерською районною державною адміністрацією м. Києва 01.06.1999р. за № 18168).

Країна реєстрації - Україна.

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ - 21654295.

Юридична адреса Товариства: 04071, м. Київ, вулиця Ярославська, будинок 56А.

Місцезнаходження Товариства: 04071, м. Київ, вулиця Ярославська, буд. 56А, офіс 3.1.

Місцезнаходження за КОАТУУ - 8038500000.

Організаційно-правова форма господарювання: Товариство з обмеженою відповідальністю.

Офіційна сторінка в Інтернеті - <http://www.nettrader.ua/>.

Адреса електронної пошти - client@nettrader.ua.

ТОВ «ФК«УКРАНЕТ» взято на облік як платник податків 21.11.1996р за № 15007 в ДПІ у Голосіївському районі ГУ ДФС у м. Києві (ЄДРПОУ ДПІ 39468461).

ТОВ «ФК«УКРАНЕТ» зареєстроване як платник єдиного соціального внеску 02.12.1999р за №10-015797 в ДПІ у Голосіївському районі ГУ ДФС у м. Києві.

Товариство має ліцензії на професійну діяльність на фондовому ринку:

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність с торгівлі цінними паперами – дилерська діяльність, номер рішення №574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність с торгівлі цінними паперами – брокерська діяльність, номер рішення №574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – депозитарна діяльність депозитарної установи, дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії: 17.09.2013р. № 1857. Строк дії ліцензії: з 12.10.2013р. – необмежений.

- Генеральна ліцензія на здійснення валютних операцій № 163, видана Національним банком України 09.10.2015р, строк дії ліцензії необмежений.

Товариство має свідоцтво про включення до державного реєстру фінансових установ, які надають фінансові послуги на ринку цінних паперів, видане Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку 26.10.2004р, реєстраційний номер 128.

Статутний капітал Товариства сформований за рахунок грошових коштів у розмірі 9 100 000, 00 грн. (дев'ять мільйонів сто тисяч гривень 00 коп.), що складає 100 % від заявленого.

Учасниками Товариства є:

- ТОВ «КОМПАНІЯ НЕТТРЕЙДЕР УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ - 38745716), розмір частки у Статутному капіталі – 98,4%.
- Машковська Марина Василівна, індивідуальний податковий номер 3064301044, розмір частки у Статутному капіталі – 1,6%.

Керівник підприємства - Генеральний директор Машковська Марина Василівна, ІПН – 3064301044.

ОСНОВИ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Фінансову звітність Товариства за 2016 рік було підготовлено відповідно до Міжнародних Стандартів Фінансової Звітності (далі - МСФЗ) та Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) з урахуванням вимог національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ, із застосуванням форм фінансової звітності, затверджених Наказом Міністерства Фінансів України №73 від 07.02.2013р.

Дата переходу на МСФЗ - 01.01.2013 р.

Звітний період – 2016 рік. Дата звітності - 31.12.2016 р.

Валюта звітності та одиниця її виміру – гривня, тис. грн.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

ТОВ «ФК«УКРАНЕТ» здійснює свою діяльність в Україні, яка продовжує знаходитися у стані політичних та економічних потрясінь. Політичні та соціальні заворушення, поєднані із зростанням регіонального протистояння, призвели до поглиблення існуючої в країні економічної кризи, зростання дефіциту державного бюджету.

Внаслідок вищезазначених подій, українська гривня значно девальвувала по відношенню до основних іноземних валют. НБУ запровадив більш жорсткі вимоги щодо обов'язкової конвертації надходжень в іноземній валюті у гривню, запровадив певні обмеження на придбання іноземної валюти, здійснення міжнародних розрахунків. Стабілізація економіки України у досяжному майбутньому залежить від успішності заходів, які проводить уряд, і не зважаючи на все економіка продовжує демонструвати певні риси, властиві економіці, що розвивається.

Керівництво Товариства стежить за розвитком політико-економічної ситуації в Україні та вживає можливі заходи для мінімізації будь-яких негативних наслідків. Подальше погіршення політичних, макроекономічних та/або зовнішньоторговельних умов може надалі негативно впливати на фінансовий стан та результати діяльності Товариства у такий спосіб, що наразі не може бути передбаченим.

Дана фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності, відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. Керівництво вживає усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання господарської діяльності Товариства у поточних умовах.

Облікова політика Товариства визначає та встановлює єдині принципи, методи і процедури, що використовуються для відображення в обліку операцій, щодо яких нормативно-методична база передбачає більш ніж один їх варіант складання і подання звітності. Товариство застосовує Міжнародні стандарти фінансової звітності як основу для підготовки фінансової звітності. Товариство підготувало дану фінансову звітність на основі принципів Міжнародних стандартів фінансової звітності, як зазначено у обліковій політиці відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Облікова політика базується на основних принципах бухгалтерського обліку:

Обачність - застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства.

Повне висвітлення - фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі.

Автономність - кожне підприємство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності Товариства.

Послідовність - постійне (із року в рік) застосування Товариством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності.

Безперервність - оцінка активів та зобов'язань Товариства здійснюється виходячи з припущення, що його діяльність буде тривати далі.

Нарахування та відповідність доходів і витрат - для визначення фінансового результату звітного періоду необхідно порівняти доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. При цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів.

Превалювання сутності над формою - операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з юридичної форми.

Історична (фактична) собівартість - пріоритетною є оцінка активів Товариства, виходячи з витрат на їх придбання.

Єдиний грошовий вимірник - вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій Товариства у його фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці.

Періодичність - можливість розподілу діяльності підприємства на певні періоди часу з метою складання фінансової звітності.

На основі принципу послідовності облікова політика Товариства передбачає постійне (із року в рік) застосування прийнятої стабільної облікової політики. Перегляд облікової політики має бути обґрунтований.

Облікова політика може бути змінена, з початку року у виняткових випадках, прямо встановлених у стандартах бухгалтерського обліку, якщо:

- змінюються вимоги Міністерства фінансів України, органу, який здійснює функції з державного регулювання методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

- зміняться статутні вимоги Товариства;

- нові (запропоновані й обґрунтовані фахівцями підприємства) положення облікової політики забезпечать більш достовірне відображення господарських операцій та зміни облікової політики дозволять достовірніше відображення подій (операцій) у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Облікова політика ТОВ «ФК «УКРАНЕТ» в 2016 році обґрунтована Наказом про облікову політику та організацію бухгалтерського обліку від «03» січня 2015 року № 1, яким обумовлений порядок обліку активів, зобов'язань та власного капіталу Товариства.

Товариство здійснює відображення в бухгалтерському обліку господарських операцій, оцінку активів, статей власного капіталу та зобов'язань Товариства згідно з МСБО починаючи з 01.01.2013р. із застосуванням Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій.

Враховуючи вимоги, на момент складання звітності, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку України, звітність подається у формах, затверджених національними Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, але складена з припущеннями згідно з параграфами МСБО1 «Подання фінансової звітності». Вжиті всі можливі заходи, щодо зменшення оманливих аспектів для дотримання МСФЗ у руслі законодавчої бази України з обліку та податків.

Товариство веде бухгалтерський облік господарських операцій щодо майна і результатів своєї діяльності в натуральних одиницях і в узагальненому грошовому виразі шляхом безперервного документального, взаємопов'язаного їх відображення.

Підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Бухгалтерський облік господарських операцій здійснюється методом подвійного запису згідно з Планом рахунків бухгалтерського обліку у відповідних журналах ордерів та аналітичних відомостях.

Бухгалтерський облік ведеться в автоматизованому режимі за допомогою бухгалтерської комп'ютерної програми 1С бухгалтерія з застосуванням класу 8 та класу 9 Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30 листопада 1999 року № 291, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 грудня 1999 року за № 892/4185 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 08.02. 2014 року № 48).

Відповідно до пункту 1.3 Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 року № 88, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 червня 1995 року за № 168/704, усі первинні документи, облікові реєстри, фінансова, статистична та інша звітність складаються українською мовою. Документи, що є підставою для записів у бухгалтерському обліку і складені іноземною мовою, мають узгоджений автентичний переклад українською мовою

Дана фінансова звітність представлена в національній валюті України, у тисячах українських гривень.

Критерій суттєвості для відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності операцій, пов'язаних із рухом активів, зобов'язань, власного капіталу, визнанням доходів і витрат, встановлено у розмірі 100, 00 грн.

Статті фінансової звітності формуються з урахуванням суттєвості. Якщо окрема стаття не є суттєвою, то підлягає об'єднанню з іншими статтями безпосередньо у звіті, чи у примітках.

Критерії і ознаки суттєвості визначаються з економічної доцільності з урахуванням обсягів діяльності Товариства, характеру впливу об'єкта обліку на рішення користувачів та інших якісних чинників, які можуть впливати на визначення порогу суттєвості.

Стаття, яка може бути визнана несуттєвою для окремого подання її у фінансовому звіті, може бути достатньо суттєвою для окремого розкриття її в примітках до фінансової звітності.

Товариство не надає конкретне розкриття, що його вимагає МСФЗ, якщо така інформація не є суттєвою.

Метою складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів Товариства.

Стаття 4 Закону України від 16 липня 1999 року N 996-XIV "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" (далі по тексту – Закон N 996-XIV) визначає основні принципи бухгалтерського обліку, фінансової звітності, обліку доходів та обліку витрат один з них – принцип відповідності доходів і витрат.

Для визначення фінансового результату звітного періоду доходи звітного періоду порівнюються з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. Доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати коштів.

До доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку та МСБО 18 (Дохід), для цілей оподаткування включається дохід (виручка) від реалізації робіт та послуг, інші операційні доходи, фінансові та інші доходи.

Витрати звітного періоду визнаються за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені, одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Фінансова звітність Товариства, складається на основі даних бухгалтерського обліку включає: Баланс (форма № 1), Звіт про фінансові результати (форма № 2), Звіт про рух грошових коштів (форма № 3), Звіт про власний капітал (форма № 4) та Примітки до фінансової звітності.

Сукупність цих форм звітності дає змогу отримати інформацію про всі види діяльності Товариства (операційну, фінансову, інвестиційну), його майновий стан, фінансові ресурси, результати діяльності та грошові потоки, які забезпечують цю діяльність, дати комплексну оцінку діяльності Товариства та визначити його економічний потенціал та оцінити перспективи розвитку.

Звітність складається щоквартально, наростаючим підсумком з початку звітного року та подається відповідно до Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.05.1995р. № 88, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.06.1995р. за № 168/704, Методичних рекомендацій щодо суттєвості у бухгалтерському обліку і звітності (лист Міністерства фінансів України від 29.07.2003р. № 04230-04108), Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000р. № 419 (зі змінами та доповненнями) за формами фінансової звітності що встановлюється Міністерством фінансів України у терміни подання встановлені Державною казначейською службою відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28.02.2000р. № 419 «Про затвердження Порядку подання фінансової звітності».

Деякі суми, включені до фінансової звітності, а також пов'язані з ними розкриття інформації вимагають здійснення припущень відносно сум або умов, які не можуть бути точно відомі на дату підготовки звітності. Управлінський персонал проводить оцінки на постійній основі, виходячи з результатів і досвіду минулих періодів, консультацій фахівців, тенденцій та інших методів, які керівництво вважає прийнятними за певних обставин, а також виходячи з прогнозів щодо того, як вони можуть змінитися в майбутньому. Однак невизначеність цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються такі припущення та оцінки, в майбутньому.

Основні невизначеності стосуються амортизації основних засобів, нематеріальних активів, яка ґрунтується на здійснених управлінським персоналом оцінках майбутніх строків корисного використання цих активів. Оцінки можуть змінюватися під впливом технологічного розвитку, конкуренції, зміни ринкових умов та інших чинників, котрі важко передбачити. Подібні зміни можуть призвести до змін очікуваних строків корисного використання та амортизаційних відрахувань.

Класифікація активів та зобов'язань

У звіті про фінансовий стан Товариство розподіляє активи та зобов'язання на поточні/короткострокові та непоточні/довгострокові.

Актив відноситься до поточного, якщо:

- а) є можливість реалізувати цей актив або спожити його у своєму нормальному операційному циклі;
- б) актив утримується в основному з метою продажу;
- в) Товариство має намір реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7) та

якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як непоточні.

Зобов'язання є поточним, якщо:

- а) є сподівання погасити це зобов'язання в ході нормального операційного циклу;
- б) це зобов'язання утримується в основному з метою продажу;
- в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- г) Товариство не має права відстрочити погашення зобов'язання протягом як дванадцяти місяців

після звітного періоду.

Усі інші зобов'язання класифікуються як непоточні.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються як непоточні/довгострокові активи та зобов'язання.

Зменшення корисності активів

На кожен звітну дату Товариство визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, то розраховується вартість відшкодування активу з метою визначення розміру

збитків від знецінення (якщо такий має місце). Вартість очікуваного відшкодування активу - це більша з двох значень: справедлива вартість активу за вирахуванням витрат на продаж та вартість використання активу. Сума очікуваного відшкодування визначається для окремого активу, за винятком активів, що не генерують надходження грошових коштів і, в основному, незалежні від надходжень, що генеруються іншими активами або групою активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається таким, корисність якого зменшилася і списується до вартості відшкодування. При оцінці вартості використання активу, майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризику, властиві активу. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період у складі тих категорій витрат, які відповідають функції активу, корисність якого зменшилася.

На кожному звітну дату Товариство визначає, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності більше не існують або зменшилися. Якщо така ознака є, розраховується сума очікуваного відшкодування. Раніше визнані збитки від зменшення корисності відновлюються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. У зазначеному випадку балансова вартість активу підвищується до очікуваного відшкодування суми. Отримана сума не може перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у випадку, якби в попередні періоди не був визнаний збиток від зменшення корисності. Сторнування вартості визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Після такої зміни вартості, майбутні амортизаційні відрахування коригуються таким чином, щоб амортизувати переглянуту балансову вартість активу, за вирахуванням залишкової вартості, на систематичній основі протягом строку корисної служби.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи (далі – НМА) обліковуються згідно з МСБО38 «Нематеріальні активи», включають придбане Товариством програмне забезпечення, що використовується для надання послуг та адміністрування, а також ліцензії на провадження професійної діяльності.

Базова оцінка балансової вартості нематеріальних активів визначається по собівартості (п.24 МСБО 38). Облік здійснюється на основі історичної вартості. Після первісного визнання НМА відображається за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Строк корисної експлуатації НМА може бути або визначеним, або невизначеним.

Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту раніше, не переглядається й враховується як достовірний та визначений. Капіталізовані витрати амортизуються за прямолінійним методом амортизації протягом строку корисної експлуатації (від 5 до 10 років) щомісячно та пооб'єктно. Витрати на амортизацію НМА з визначеним строком корисного використання визнаються у звіті про прибутки та збитки у тій категорії витрат, яка відповідає функції НМА.

НМА з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної експлуатації НМА з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки строку корисного використання - з невизначеного на визначений – здійснюється на перспективній основі.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Бухгалтерський облік нематеріальних активів ведеться щодо кожного об'єкта за такими групами:

- права на комерційні позначення (знаки для товарів і послуг, фірмові найменування);

- авторське право та суміжні з ним права (ліцензійне програмне забезпечення);

- інші нематеріальні активи (ліцензії).

Амортизація припиняється на одну з двох дат, що відбулася раніше:

на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу.

• Змін первісної вартості та накопиченої амортизації нематеріальних активів у результаті переоцінки протягом звітного періоду не відбувалось.

• У 2016 році відбулося придбання нематеріальних активів вартістю 1 тис. грн.

• Нарахована амортизація за 2016 рік складає 7 тис. грн.;

• Залишкова вартість нематеріальних активів Товариства станом на 31.12.2016р - 13 тис. грн.

Основні засоби, інші необоротні активи

Основні засоби Товариства та інші необоротні активи обліковуються відповідно до МСБО 16 «Основні засоби». При первісному визнанні основні засоби відображаються за вартістю придбання або

створення. Після визнання основні засоби обліковуються за історичною вартістю за мінусом суми амортизації.

Майно та обладнання відображаються за собівартістю, за вирахуванням витрат на поточне обслуговування, накопиченого зносу та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Балансова вартість майна та обладнання переглядається на предмет зменшення корисності у разі виникнення подій чи обставин, які б вказували на ймовірність того, що балансова вартість такого активу не може бути відшкодована.

Вибуття об'єкта основних засобів здійснюється у формі продажу активу чи припинення використання, у зв'язку з тим, що організація більше не передбачає отримання вигод пов'язаних з ним (п.67 МСБО 16).

Одиницею обліку основних засобів є окремий об'єкт. Якщо один об'єкт основних засобів складається з частин (компонентів), які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин визнається в бухгалтерському обліку окремим об'єктом основних засобів. Норми амортизації розраховані для кожного об'єкту окремо, згідно строку корисного користування на підставі прямолінійного методу. Об'єктом амортизації є первісна вартість основних засобів, зменшена на їх ліквідаційну вартість. Встановлено ліквідаційну вартість основних засобів Товариства таку, що дорівнює нулю. Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта починається з дати, коли він став придатним для використання. Базою для нарахування амортизації діючих основних засобів є їх первісна (справедлива) вартість. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту раніше, не переглядається й враховується як достовірний.

Нарахування амортизації проводиться прямолінійним методом щомісячно та пооб'єктно за прямолінійним методом протягом таких строків корисної служби:

Виробниче обладнання та інвентар	2-15 років
Офісні меблі та обладнання	до 10 років
Інші необоротні активи	5-15 років

Сума нарахованої амортизації відображається за дебетом рахунку обліку операційних витрат у кореспонденції з рахунком обліку зносу (амортизації) необоротних активів. Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Витрати на ремонт та відновлення відображаються у звіті про сукупні прибутки та збитки у періоді, в якому такі витрати були понесені, та включаються до статті «Інші адміністративні та операційні витрати», крім випадків, коли такі витрати підлягають капіталізації.

Основний засіб знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується отримання економічних вигод. Фінансовий результат (прибуток або збиток) від вибуття об'єкта основних засобів визначається як різниця між сумою надходжень від вибуття і балансовою вартістю активу і відображається як дохід або витрати (п.68 МСБО 16), включається до звіту про сукупні прибутки та збитки за період, в якому визнання активу припиняється у складі інших операційних прибутків та збитків

- Орендовані основні засоби та незавершені капітальні інвестиції - у Товариства відсутні.
- Протягом звітного періоду відбулося надходження основних засобів на суму 2 тис.грн.
 - Переоцінка основних засобів протягом звітного періоду не здійснювалась.
 - Первісна вартість на початок звітного періоду основних засобів складає 112 тис. грн., сума нарахованої амортизації основних засобів за 2016 рік - 18 тис. грн.
 - Залишкова вартість основних засобів на кінець звітного періоду складає - 62 тис. грн.,
 - Первісна вартість на початок звітного періоду інших необоротних активів 173 тис. грн., сума нарахованої амортизації інших необоротних активів за 2016 рік - 33 тис. грн.
 - Залишкова вартість інших необоротних активів на кінець звітного періоду - 78 тис.грн.

Облік запасів

Запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за базовою оцінкою для визначення запасів - по собівартості (п.9 МСБО 2 «Запаси»). Одиницею запасів визначається кожне найменування цінностей.

Товариство визнає запаси як активи, які:

- а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запаси оцінюються за вартістю, меншою з двох:

- собівартості, яка повинна включати всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан; та

- чистої вартості реалізації (це попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу мінус попередньо оцінені витрати на завершення та попередньо оцінені витрати, необхідні для здійснення продажу).

Запаси - активи, які утримуються для споживання під час надання послуг, управління Товариством та створення умов для звичайної діяльності обліковуються на рахунку 209 «Виробничі запаси». При передачі в експлуатацію вартість запасів у бухгалтерському обліку списується на витрати діяльності

Малоцінні активи, що використовуються протягом не більш як одного року або операційного циклу, якщо він понад один рік, зараховуються до складу МШП (малоцінні швидкозношувані предмети), незалежно від їх вартості. При передачі в експлуатацію вартість МШП у бухгалтерському обліку списується на витрати діяльності, вибуття МШП оцінюється за ідентифікованою собівартістю відповідної одиниці запасів.

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з їх придбанням. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Товариство періодично переглядає запаси на предмет погіршення їх якості або старіння, з метою відображення їх в обліку відповідно до вищезазначених пунктів. Оцінка запасів при вибутті здійснюється з використанням методу конкретної ідентифікації їх індивідуальної собівартості.

Балансова вартість реалізованих запасів визнається витратами того періоду, в якому визнається відповідний дохід. Сума будь-якого часткового списання запасів до їх чистої вартості реалізації та всі втрати запасів повинні визнаватися витратами періоду, в якому відбувається часткове списання або збиток. Сума будь-якого сторнування будь-якого часткового списання запасів, що виникає в результаті збільшення чистої вартості реалізації, повинна визнаватися як зменшення суми запасів, визнаної як витрати в періоді, в якому відбулося сторнування

Собівартість одиниці запасів при вибутті визначається відповідно до Положення з бухгалтерського обліку запасів, відображається в бухгалтерському обліку і звітності за базовою оцінкою для визначення запасів - по собівартості (п.9 МСБО 2). Одиницею запасів визначається кожне найменування цінностей. Облік запасів ведеться в кількісному та сумарному вимірі за найменуваннями запасів. Оцінка запасів при списанні чи іншому вибутті здійснюється за методом ідентифікованої собівартості відповідної одиниці.

Вартість запасів, як допоміжних матеріалів для споживання у процесі надання послуг, а саме: канцелярські товари та папір, господарські товари, після придбання Товариство списує на витрати того періоду, в якому їх було використано.

- Станом на кінець звітного періоду залишок запасів та МПШ відсутній.

Фінансові інструменти (визнання та класифікація)

Товариство визнає у своєму балансі фінансові активи та фінансові зобов'язання тоді, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань на інструменти щодо активів. Фінансові активи та зобов'язання визнаються на дату здійснення операції.

Фінансові активи первісно оцінюються та відображаються за історичною (справедливою) собівартістю, враховуючи витрати на операції, які прямо відносяться до придбання фінансового активу чи фінансового зобов'язання, згідно з МСБО 39 (Фінансові інструменти: визнання та оцінка). Справедлива вартість – це ціна, за якою можна обміняти актив або погасити заборгованість в операціях між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна котирування у періоді на активному ринку, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.

Оцінкою справедливої вартості при первісному визнанні фінансового інструменту, який не має котирування на активному ринку, є ціна операції.

У випадку придбання фінансового активу або фінансового зобов'язання не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Вартість фінансових активів після первісного визнання і, якщо це дозволено або прийнятно, переглядається в кінці кожного фінансового року.

Згідно з МСБО39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;
- інвестиції, що утримуються до погашення;
- фінансові активи, що є в наявності для продажу;
- позики та дебіторська заборгованість.

Витрати на проведення операції

Витрати на проведення операції – це додаткові витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що

стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Фінансові інвестиції (портфель)

Товариство відносить активи до портфелю «фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток та класифікуються як призначені для торгівлі»:

а) боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовуються для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ціни або дилерської маржі та продажу в найближчий час;

б) будь-які інші цінні папери, що визначаються на етапі первісного визнання як такі, що можуть обліковуватись за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливую вартість яких неможливо достовірно визначити).

Активи, що придбані в торговий портфель, обліковуються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки. Товариство відображає такі прибутки та збитки у складі інших операційних прибутків/збитків.

Фінансовий актив відноситься до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання.

Фінансові активи класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони:

- придбані або прийняті з метою їх продажу у найближчому майбутньому;
- при первісному визнанні є частиною портфелю ідентифікованих фінансових інструментів, управління якими здійснюється спільно, та недавні операції з якими засвідчують тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або
- є похідними інструментами (за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування).

Фінансові інвестиції (крім інвестицій, що утримуються Товариством до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображаються за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу (крім інвестицій, що обліковуються за методом участі в капіталі) відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Порядок переоцінки довгострокових та поточних фінансових інвестицій та механізм визначення справедливої вартості регулюється МСБО 39 (Фінансові інструменти: визнання та оцінка) та МСФЗ 3 (Оцінка справедливої вартості).

Пункт 5.7.5 МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» передбачена можливість при первісному визнанні прийняти нескасоване рішення представляти в іншому сукупному доході подальші зміни справедливої вартості інвестиції в дольовий інструмент, який не утримується для торгівлі (його придбання має стратегічний характер і даний інструмент не передбачається до продажу, принаймні, у найближчому майбутньому). Дооцінка таких дольових інструментів, які обліковуються за переоціненою вартістю, прямо переноситься до нерозподіленого прибутку. Таке перенесення можливе двома шляхами: одноразово — під час вибуття активу чи на пропорційно-часовій основі по мірі нарахування амортизації (п. 41 МСБО 16 та п. 87 МСБО 38). Перенесення дооцінки до нерозподіленого прибутку не здійснюється через прибуток або збиток, накопичена сума дооцінки за кредитом субрахунків 411, 422 списується по дебету в кредит рахунку 44 «Нерозподілений прибуток».

На кожен звітну дату (дату балансу) Товариство визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу або групи фінансових активів.

Ознаками знецінення можуть бути:

- погіршення ситуації на ринку,
- збільшення факторів галузевого ризику,
- погіршення фінансового стану емітента,
- порушення порядку платежів,
- висока ймовірність банкрутства емітента
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Періодична переоцінка вартості інвестицій на дату балансу забезпечує прозорість фінансової звітності для користувачів, надає об'єктивну оцінку його фінансового стану і результатів діяльності.

Витрати на проведення операції з фінансовими активами – це додаткові витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам, консультантам, брокерам та дилерам; на збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також суми податків та зборів, що стягуються при перереєстрації права власності.

Фінансові інвестиції, оцінені за справедливою вартістю, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент, з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку, у бухгалтерському обліку обліковуються як поточні фінансові інвестиції на субрахунках рахунку 352. Фінансові інвестиції на строк, що перевищує один рік відображаються як довгострокові фінансові інвестиції та обліковуються на субрахунках 141, 142, 143.

У 2016 році під час вибуття активів, згідно з п. 5.7.5 МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» списана накопичена сума дооцінки цих фінансових інвестицій в розмірі 7 302 тис.грн, що обліковувались на рахунку 42 «Капітал в дооцінках» з відображенням результату у іншому сукупному доході та кредитом рахунку 441(нерозподілений прибуток).

- Поточні фінансові інвестиції станом на початок звітного періоду складають 7995 тис. грн.
- За звітний період проводилась переоцінка поточних фінансових інвестицій на дату балансу 31.03.2016р., 30.06.2016р. та 30.09.2016р., 31.12.2016р.
- На кінець звітного періоду вартість поточних фінансових інвестицій - 8261 тис. грн

Інвестиції, наявні для продажу

Наявні для продажу фінансові активи - це непохідні фінансові активи, які спеціально віднесені до даної категорії або які не були віднесені до інших категорій. Після первісного визнання фінансові активи, наявні для продажу, оцінюються за справедливою вартістю, а нереалізовані прибуток або збиток визнаються в іншому сукупному прибутку.

До наявних для продажу фінансових активів відносяться:

- а) боргові цінні папери з фіксованою датою погашення, які Товариство не має наміру або не має змоги тримати до дати їх погашення;
- б) цінні папери, які Товариство готове продати у зв'язку із зміною ринкових відсоткових ставок, потребами, пов'язаними з ліквідністю, а також наявністю альтернативних інвестицій;
- в) акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, за якими неможливо достовірно визначити справедливу вартість;
- г) фінансові інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що придбані та/або утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців;
- д) частки у статутному капіталі Компаній, що не є асоційованими або дочірніми;
- е) інші цінні папери, придбані з метою утримання їх у портфелі на продаж.

При вибутті інвестиції накопичений прибуток або збиток, раніше відображені в іншому сукупному прибутку, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Відсотки, зароблені або сплачені за інвестиціями, відображаються у фінансовій звітності як відсоткові доходи або витрати, з використанням ефективної ставки відсотка. Дивіденди, зароблені з інвестицій, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки в момент отримання прав на них.

Якщо зменшення справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнано в іншому сукупному прибутку, і при цьому є об'єктивне свідчення знецінення активу, то накопичений збиток, визнаний у складі іншого сукупного доходу, повинен бути виключений зі складу капіталу і визнаний у прибутку чи збитку, навіть якщо визнання фінансового активу не було припинено.

Сума накопиченого збитку, виключена з капіталу і визнана у прибутку чи збитку, являє собою різницю між витратами на придбання активу (за вирахуванням отриманих виплат основної суми та амортизації) та поточною справедливою вартістю, за вирахуванням збитку від знецінення цього фінансового активу, раніше визнаного в прибутку чи збитку.

Справедлива вартість

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна на активному ринку. Активний ринок – це ринок, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.

Справедлива вартість фінансових інструментів, що торгуються на активному ринку, вимірюється як добуток ціни котирування на ринку за окремим активом або зобов'язанням та їх кількості, що утримується Товариством.

Портфель похідних фінансових інструментів або інших фінансових активів і фінансових зобов'язань, які не торгуються на активному ринку, оцінюється за справедливою вартістю групи фінансових активів і фінансових зобов'язань на основі ціни, яка буде отримана від продажу чистої довгої позиції (активу) за певною групою ризику або від продажу чистої короткої позиції (зобов'язання) за певною групою ризику при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Методи оцінки, що ґрунтуються на нещодавніх операціях на ринку на загальних умовах або на фінансових даних об'єктів інвестицій, застосовуються для оцінки справедливої вартості для певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня зовнішня ринкова інформація щодо ціноутворення.

Оцінки справедливої вартості аналізуються за рівнями ієрархії справедливої вартості (перехід з рівня на рівень здійснюється на кінець звітного періоду) наступним чином:

- за цінами котирування (без застосування коригувань) на активних ринках для ідентичних активів та зобов'язань;
- це методики оцінки з усіма суттєвими параметрами, наявними для спостереження за активами та зобов'язаннями, безпосередньо (тобто, ціни) або опосередковано (тобто, визначені на основі цін),
- оцінки, які не базуються виключно на наявних на ринку даних (тобто, оцінка вимагає значного застосування параметрів, за якими відсутні спостереження).

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансових активів, коли:

- активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність;
- Товариство передало права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклало угоду про передачу всіх ризиків і вигод, пов'язаних з володінням активами.

Кошти та їх еквіваленти

Розрахункові операції Товариство здійснює як в готівковій, так і в безготівковій формах.

Облік грошових коштів ведеться в розрізі валют та в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Грошові кошти зберігаються на поточних та депозитних банківських рахунках.

Товариство складає Звіт про рух грошових коштів за прямим методом, згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації) у якому розкривається інформація про основні надходження та виплати грошових коштів.

Для цілей складання звіту про рух грошових коштів, кошти включають готівкові гроші в касі, на поточних рахунках та інших рахунках у банках а також грошові кошти в дорозі (транзит грошових коштів для купівлі або продажу іноземної валюти). короткострокові високоліквідні вкладення, які можуть бути конвертовані в певну суму грошей і які не є чутливими до істотних ризиків зміни вартості.

До інших рахунків відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що підвласні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.
- Розподільчі рахунки, на яких обліковується валютна виручка, що надійшла від контрагента, але ще не була зарахована банком на поточний рахунок Товариства. Обов'язковий продаж валютної виручки, що регламентований Національним Банком України, здійснюється з розрахункового рахунку.

Операції в інших валютах розглядаються, як операції в іноземній валюті. Операції в іноземній валюті спочатку відображаються у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом НБУ, що діє на звітну дату. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту за офіційними обмінними курсами НБУ на кінець періоду, відображаються у складі прибутку чи збитку за період як прибутки мінус збитки від переоцінки іноземної валюти.

Інформація відображається у валюті – українська гривня, датою перерахунку інших валют є останній робочий день місяця по курсу, встановленому НБУ.

Перерахунок за курсами на кінець періоду не застосовується до немонетарних статей, які оцінюються за первісною вартістю. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю, в іноземній валюті, в тому числі інструменти капіталу, перераховуються за курсами обміну на дату визначення справедливої вартості. Вплив змін обмінного курсу на справедливу вартість немонетарних статей, які оцінюються за справедливою вартістю, обліковується у складі прибутків або збитків від зміни справедливої вартості.

- Станом на 31.12.2016 року залишок власних грошових коштів на поточних рахунках в банках становить 427 тис.грн.
- Залишок грошових коштів на депозитному рахунку - 2001 тис.грн
- Залишок готівкових коштів в касі підприємства відсутній.

Позики та дебіторська заборгованість

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка виникає в ході нормального операційного циклу або оборотних активів Товариства. Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи, мають фіксований термін погашення і не мають котирувань на активному ринку. Дебіторська заборгованість визнається активом, якщо існує можливість одержання Товариством майбутніх економічних вигід і може бути вірогідно визначена її сума. Облік ведеться згідно МСБО39 (Фінансові інструменти: Визнання та оцінка).

Дебіторська заборгованість поділяється на наступні види:

- Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги (до складу дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги відноситься дебіторську заборгованість за вже

реалізовані фінансові інвестиції та надані роботи або послуги (виручку, за якими вже відображено), не оплачені покупцями).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами (за статтею дебіторська заборгованість за виданими авансами, відображується сума авансів, наданих іншим підприємствам у рахунок наступних поставок).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до дебіторської заборгованості за розрахунками з бюджетом включається дебіторська заборгованість фінансових і податкових органів, а також переплата за податками, зборами та іншими платежами до бюджету).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів (до складу дебіторської заборгованості з нарахованих доходів відносить дебіторську заборгованість по сумах нарахованих дивідендів, відсотків, роялті, що підлягають надходженню).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків (за статтею дебіторська заборгованість за внутрішніми розрахунками включається дебіторська заборгованість пов'язаних сторін та дебіторська заборгованість із внутрішніх розрахунків).

- Інша поточна дебіторська заборгованість (до складу іншої поточної дебіторської заборгованості відноситься дебіторська заборгованість за договорами безвідсоткової поворотної фінансової допомоги та інша дебіторська заборгованість).

- Довгострокова дебіторська заборгованість (до складу довгострокової дебіторської заборгованості відноситься вся дебіторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців. Подальший облік такої заборгованості відбувається за принципами, наведеними вище).

Відповідно до принципу обачності та з метою покриття у майбутньому безнадійної дебіторської заборгованості Товариство нараховує резерв сумнівних боргів. В розрахунку резерву сумнівних боргів враховується вся сума простроченої на дату балансу дебіторської заборгованості за цінні папери, за послуги депозитарної установи, брокерські послуги та інші послуги. Величина резерву сумнівних боргів визначається на основі платоспроможності окремих дебіторів.

- Дебіторська заборгованість станом на початок звітного періоду становить
 - за товари, роботи, послуги - 19 тис.грн,
 - за авансами виданими - 5 тис. грн.,
 - інша поточна дебіторська заборгованість – 1534 тис. грн.

- Станом на 31.12.2016р дебіторська заборгованість становить
 - за товари, роботи, послуги - 240 тис.грн,
 - за авансами виданими - 0 тис. грн.,
 - інша поточна дебіторська заборгованість – 0 тис.грн.

Резерви

Товариство створює резерви, якщо має поточне зобов'язання, що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання.. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вирахуванням відшкодування.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена.

Товариство створює резерв по витратам на оплату відпусток. Резерв по відпустках розраховується на дату балансу, враховуючи належну працівникам кількість днів відпустки станом на звітну дату та їх середню заробітну плату. Резерв відпусток відображається у фінансовій звітності, як поточні забезпечення

Резерв сумнівних боргів - обов'язковий резерв, який формується з метою покриття можливих збитків Товариства в результаті непогашення боржником сумнівної чи безнадійної дебіторської заборгованості. Нарахування суми резерву відображається у складі інших операційних витрат.

У разі, відшкодування дебітором Товариству суми боргу, раніше визнаного безнадійним і списаного за рахунок резерву сумнівних боргів, сума боргу відновлюється у резерві сумнівних боргів з одночасним відображенням такої суми у складі доходів звітного періоду.

Визнання та облік доходів

Облік ведеться відповідно до МСБО 18 (дохід) та Податкового Кодексу України (далі по тексту - ПКУ) і ґрунтується на принципі відповідності доходів і витрат, об'єкт оподаткування визначається без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці. Прийняте рішення зазначене у податковій декларації з податку на прибуток Товариства за 2015 рік і діє до будь-якого наступного року, коли річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку перевищить двадцять мільйонів гривень. Починаючи з такого року об'єкт оподаткування буде визначатися шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

Дохід – це надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід визнається, коли є ймовірність надходження економічних вигід, пов'язаних з операцією. Дохід оцінюється за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню. Якщо виникає невизначеність виникає стосовно оплати суми, яка вже включена до доходу, але стала сумою безнадійної заборгованості, така сума визнається як витрати,

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно.

Для цілей оподаткування до доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку та МСБО 18, включається дохід від реалізації товарів, робіт, послуг, інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи за 2016 рік:

- Дохід від реалізації фінансових інвестицій – 7592 тис.грн.
- Дохід від надання брокерських послуг – 542 тис.грн.
- Дохід від надання депозитарних послуг – 183 тис.грн.
- Дохід від надання інших послуг - 42 тис.грн.
- Відсотки отримані - 501 тис.грн.
- Дохід від безкоштовно отриманих активів – 95 тис.грн.
- Дохід від операційної курсової різниці - 29 тис.грн.
- Інші доходи -15 тис.грн.

Для визначення фінансового результату звітного періоду доходи звітного періоду порівнюються з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів.

Доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати коштів.

Визнання та облік витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати звітного періоду визнаються за умови, що ці витрати були достовірно оцінені, одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені. Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Правила оцінки витрат МСФЗ не встановлені і в цьому немає необхідності, оскільки їх величина є похідною від вартості активів і зобов'язань, правила оцінки яких встановлені МСФЗ.

Витрати на заробітну плату та нарахування на неї, лікарняні та премії, нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надавалися працівниками Товариству.

Формування витрат при визначенні фінансового результату до оподаткування за звітний податковий період, здійснюється виходячи з міжнародних стандартів фінансової звітності, відображається з одночасним використанням рахунків класу 8 «Витрати за елементами» та класу 9 «Витрати діяльності» на рахунках 93 "Витрати на збут", 92 "Адміністративні витрати", 94 "Інші витрати операційної діяльності".

Витрати Товариства за 2016 рік становлять:

- Адміністративні витрати - 469 тис.грн.
- Витрати на збут - 615 тис.грн.
- Інші операційні витрати - 242 тис.грн.
- Собівартість реалізованих фінансових інвестицій - 7500 тис.грн.
- Інші витрати - 36 тис.грн.
-

Операційна оренда

Оренда приміщення для розташування офісу Товариства, за умовами якої орендодавець зберігає за собою всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на об'єкт оренди, класифікується як операційна оренда. Платежі за договорами операційної оренди рівномірно списується на витрати протягом строку оренди і включаються до складу адміністративних витрат.

Товариство отримує доходи від надання приміщення в операційну суборенду. Дохід за договорами операційної суборенди рівномірно відображається у звіті протягом строку суборенди у складі інших операційних доходів.

Податок на прибуток

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті щодо оподаткованого прибутку за звітний період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Поточні податкові зобов'язання за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють до кінця звітної періоду, в Україні чи в іншій країні, де Товариство здійснює свою діяльність і отримує оподатковуваний дохід.

Керівництво періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

Ставки оподаткування, які застосовувалися для оподаткування прибутку Товариства протягом звітної періоду були наступними з 1 січня 2016р. по 31 грудня 2016р. – 18%.

- Поточний податок на прибуток за 2016 рік – 25 тис.грн.

Власний капітал.

Власний капітал ТОВ «ФК «УКРАНЕТ» складається зі статутного капіталу Товариства, додаткового капіталу, резервного капіталу, капіталу в дооцінках, прибутку/збитку, неоплаченого та вилученого капіталу,

Керівництво вважає власний капітал як основне джерело формування фінансових ресурсів. Завданнями управління капіталом є: забезпечення здатності Товариства продовжувати функціонувати як підприємство, що постійно діє, з метою отримання прибутків, а також забезпечення фінансування операційних потреб. Політика Товариства по управлінню капіталом направлена на забезпечення і підтримку його оптимальної структури з метою зменшення сукупних витрат по залученню капіталу.

Статутний капітал Товариства на дату фінансової звітності сформовано і сплачено повністю. Підприємство не має неоплаченого та вилученого капіталу.

Станом на 31.12.2016 року власний капітал Товариства становить 9379 тис. грн., в тому числі:

- Статутний капітал -- 9 100 тис.грн.
- Додатковий капітал -- 135 тис.грн;
- Резервний капітал -- 68 тис. грн.;
- Нерозподілений прибуток -- 76 тис. грн.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість перед іншими особами, яку Товариство зобов'язане погасити. Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСБО 39.

Кредиторська заборгованість відображена як поточна, зі сподіванням на погашення в ході свого нормального операційного циклу. Зобов'язання не утримуються з метою продажу, зобов'язання підлягають максимальному погашенню протягом дванадцяти місяців після звітної періоду. Облік ведеться згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації)

З метою більш досконалого розкриття інформації про поточну кредиторську заборгованість за товари, роботи та послуги, поставка яких очікується у нормальному операційному періоді, така заборгованість відображається у статті «Поточні зобов'язання за розрахунками по одержаних авансах».

Поточна кредиторська заборгованість розподіляється на види:

- Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (до складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги ризиками відносить кредиторську заборгованість за вже придбані фінансові інвестиції чи інші активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено в обліку та ще не оплачено).
- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом відносить кредиторська заборгованість за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки з працівників. Облік ведеться на субрахунках у розрізі окремих податків, платежів та зборів).
- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування (відображається кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування).
- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці (заборгованість за розрахунками з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату).
- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами відносить кредиторська заборгованість, що утворилася в результаті отримання грошових коштів від покупців, а роботи або послуги ще не виконані або не надані).
- Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків (включає кредиторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники Товариства).
- Інші поточні зобов'язання (до складу інших поточних зобов'язань включається вся інша кредиторська заборгованість, яка не була віднесена до інших категорій).

- Інші довгострокові зобов'язання (до складу довгострокової кредиторської заборгованості відноситься вся кредиторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців).

Поточна кредиторська заборгованість станом на початок звітної періоду становить:

- за товари та послуги - 25 тис. грн.
- за авансами отриманими – 0
- заборгованість за розрахунками з бюджетом - 19 тис.грн.
- інші поточні зобов'язання становлять 9085 тис. грн.

Поточна кредиторська заборгованість станом на 31.12.2016 року становить:

- за товари та послуги - 281 тис. грн.
- за авансами отриманими – 7 тис.грн.
- заборгованість за розрахунками з бюджетом - 92 тис.грн.
- інші поточні зобов'язання становлять 2868 тис. грн.

Управління ризиками

Товариство здійснює управління фінансовими ризиками (валютний ризик, ризик процентної ставки та інший ціновий ризик та нефінансовими (операційними та юридичними ризиками).

Основними цілями управління фінансовими ризиками є визначення лімітів ризику й нагляд за тим, щоб ці ліміти не перевищувались. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики, що спрямовані на мінімізацію цих ризиків.

Політики і процедури управління ризиками регулярно переглядаються керівництвом Товариства з метою відображення змін ринкових умов, продуктів і послуг, що пропонуються, та провідних практик, з метою виявлення, аналізу та управління ризиками, встановлення належних лімітів ризиків і засобів контролю за ними, постійного моніторингу рівнів ризиків і дотримання лімітів,

Події після звітної дати.

У відповідності до МСБО10 «Події після звітної періоду» Товариство визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітної періоду до дати затвердження фінансової звітності.

ТОВ «ФК «УКРАНЕТ» стверджує, що після 31 грудня 2016 року не відбувалось ніяких подій після звітної дати, які могли б вплинути на фінансову звітність та могли б вимагати коригування фінансової звітності за 2016 рік.

Генеральний директор
ТОВ «ФК «УКРАНЕТ»

Машковська М. В.

